

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători –Liliana Catan și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cernolev Ion în numele inculpatului Crudu Traian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui:

Crudu Traian Dumitru, născut la 23.09.1978, originar din s. Hrușova, r-nul Criuleni, domiciliat în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. D. Cantemir 9.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.02.2014-03.09.2014;

instanța de apel: 16.09.2014-12.11.2014;

instanța de recurs:14.01.2015-11.02.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 septembrie 2014, Crudu Traian Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(l) Cod penal la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse aplicate prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 29 noiembrie 2013, definitiv i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura de reprimare aplicată inculpatului s-a modificat în arest, fiind luat sub strajă din sala de judecată.

2. Pentru a se pronunța cu sentința instanța de fond a constatat că, la 11.01.2014, aproximativ la orele 11.30, inculpatul Crudu Traian Dumitru, aflându-se la domiciliu pe str. Cantemir 9, com. Stăuceni, mun. Chișinău, unde locuiește cu părinții, în urma unui conflict cu tatăl său, Crudu Dumitru Tudor, realizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a aplicat față de tatăl său violență fizică, manifestată prin lovirea cu un băț peste mîna, izbirea de perete, prin ce a cauzat acestuia

suferințe fizice soldate cu vătămări neînsemnate a integrității corporale și suferință psihică.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Cernolev Ion în numele inculpatului Crudu Traian Dumitru a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii de achitare pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, cu revocarea măsurii preventive sub formă de arest și liberarea de sub strajă a inculpatului, imediat din sala de judecată.

În motivarea apelului a indicat că:

- instanța de judecată în mod incorect a determinat care este structura laturii obiective, în special care sunt urmările prejudiciabile la survenirea cărora infracțiunea prevăzută la art.201¹ alin.(1) Cod penal se consideră consumată;

- instanța de fond a interpretat extensiv defavorabil în privința inculpatului latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de articolul incriminat, prin ce s-au încălcat dispozițiile art.3 alin.(2) Cod penal;

- instanța de judecată, deși a făcut referire la faptul că, partea vătămată Crudu Dumitru și martorul Crudu Iulia, conform art.90 alin.(11) Cod de procedură penală, au refuzat să facă declarații în instanța de judecată, contrar prevederilor art.371 alin.(3) Cod de procedură penală, a pus la baza sentinței de condamnare depozițiile acestora date la urmărirea penală.;

- instanța de fond eronat a reținut că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Crudu Traian Dumitru în urma conflictului cu tatăl său, Crudu Dumitru, i-a cauzat și suferințe psihice, argumente ce sunt cu caracter declarativ, nefiind indicat prin intermediul cărui mijloc de probă s-a stabilit cauzarea suferințelor psihice. Mai mult ca atât, în acest sens nu a fost efectuat nici un raport de expertiză ori constare tehnico-științifică. Astfel, n-au fost prezentate probe ce ar demonstra survenirea urmărilor prejudiciabile sub formă de suferințe psihice suportate de către partea vătămată;

- sunt incorecte concluziile instanței precum că în acțiunile inculpatului există elementele componenței de infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin.(1) Cod penal, sub aspectul survenirii urmărilor prejudiciabile, în măsură în care conform raportului de expertiză medico-legală nr.176 din 13.01.2014 (*f.d.20-21*) se concluzionează că, la examinarea medico-legală a lui Crudu Dumitru s-a constatat echimoză pe pavilionul urechii stângi, excoriație pe mîna dreaptă, care putea fi produsă prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, vătămări calificate ca fiind neînsemnate, astfel că, concluzia instanței despre vinovăția inculpatului se bazează pe presupuneri.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

5.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Crudu Traian Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.201¹ alin.(l) Cod penal - „*violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral*”.

Împrejurările de fapt au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, acestea fiind: *declarațiile inculpatului Crudu Traian Dumitru(f.d.126); declarațiile părții vătămate Crudu Dumitru, (f.d.15, 117, 173); declarațiile martorului Crudu Iulia,(f d.18, 118);declarațiile martorului Stan Gheorghe, (f. d. 123); raportul de expertiză medico-legală nr.176 din 13.01.2014, potrivit căruia, în rezultatul examenului medico-legal la Crudu Dumitru s-a constatat echimoză pe pavilionul urechii stingi, excoriație pe mîna dreaptă, care putea fi produsă prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca, vătămare neînsemnată (f.d.20-21).*

În contextul cererii de apel declarate, instanța de apel a reiterat că, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie imputată inculpatului are următoarea structură:

- fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal;
- urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral și
- legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Mai mult, infracțiunea de violență în familie, fiind una materială, se consumă din momentul producerii suferinței psihice, a prejudiciului material sau moral sau cauzării suferinței fizice, soldată corespunzător textului normei.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentele apelantului referitoare la interpretarea de către instanța de fond extensiv defavorabilă în privința inculpatului a laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzută de art.201¹ Cod penal, în condițiile în care obiecțiile apelantului se referă la partea sentinței extrase din context în care instanța se expune asupra noțiunii de suferințe fizice și urmările prejudiciabile ale infracțiunii în formă de suferințe fizice soldate de vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, în timp ce instanța de fond

a constatat în repetate rînduri că, vătămările cauzate de inculpat tatălui său au un caracter neînsemnat.

Astfel, instanța de apel a constatat că, latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului se manifestă prin cauzarea suferințelor psihice tatălui său Crudu Dumitru, survenite ca urmare a acțiunilor violente ale inculpatului Crudu Traian, manifestată prin lovirea tatălui său cu un obiect contondent peste mână, lovirea acestuia de perete, numirea cu cuvinte necenzurate a ambilor părinți, lovirea în piept a mamei sale, situație ce persistă în familia inculpatului o perioadă îndelungată de timp, comportamentul violent al inculpatului față de membrii familiei sale fiind unul constant, circumstanțe confirmate atît prin declarațiile făcute la urmărirea penală de către Crudu Dumitru și Crudu Iulia, cât și de către martorul Gheorghe Stan.

Instanța de apel a respins și argumentul apelantului referitor la faptul că, instanța nu a probat cauzarea suferințelor psihice, invocînd în acest sens că, în cadrul procesului nu a fost dispusă efectuarea unei expertize corespunzătoare or, fiind stabilit cu certitudine faptul că, acțiunile violente perpetue din partea inculpatului Crudu Traian asupra membrilor familiei sale, cauzarea leziunilor corporale acestora, chiar și neînsemnate, sunt generatoare de suferințe psihice pentru ei.

Concomitent, instanța de apel a respins și argumentele apelantului referitoare la faptul că, Crudu Dumitru și Crudu Iulia, beneficiind de dreptul expus la art.90 Cod de procedură penală, au refuzat să facă declarații în instanța de fond, deoarece declarațiile acestora făcute imediat după consumarea infracțiunii imputate inculpatului nu trezesc dubii referitoare la veridicitatea acestora și au fost invocate de prima instanță întru constatarea circumstanțelor comiterii infracțiunii, astfel încît, refuzul acestora de a face declarații în instanța de judecată, nu exclude declarațiile făcute la etapa de urmărire penală.

Mai mult decît atît, instanța a relevat că, inculpatul a recunoscut parțial că l-a agresat pe Crudu Dumitru, circumstanță ce confirmă odată în plus temeinicia învinuirii aduse.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 75 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise care, deși este una ușoară, atentează la principiile fundamentale ale societății, agresiunea față de membrii familiei atentînd inadmisibil asupra institutului familiei, comiterea anterioară de către inculpat a unei infracțiuni similare care confirmă odată în plus gradul sporit de pericol al inculpatului pentru societate și membrii familiei sale. De asemenea, s-a ținut cont și de faptul că inculpatul fiind caracterizat negativ de către inspectorul de sector, care a confirmat că, acțiunile violente ale inculpatului împotriva membrilor familiei sale au un

caracter stabil și perpetuu, astfel încât instanța a conchis că, doar privarea acestuia de libertate poate duce la atingerea scopului pedepsei penale.

În consecință, instanța de apel a concluzionat despre aplicarea corectă de către instanța de fond a dispozițiilor art. art. 91, 84 și 85 Cod penal, pedeapsa finală aplicată în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fiind una echitabilă în raport cu faptele comise.

6. Împotriva deciziei avocatul Cernolev Ion în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la o nouă judecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel înaintată de către partea apărării și anume a lăsat fără apreciere faptul că, conform dispozițiilor art. 371 alin. (3) Cod de procedură penală care prevede că, dacă martorul care este eliberat, prin lege, de a face declarații în baza prevederilor art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală nu a acceptat să facă declarații în ședința de judecată, declarațiile lui făcute în cursul urmăririi penale nu pot fi citite în ședința de judecată, precum nu pot fi reproduse nici înregistrările audio sau video ale declarațiilor lui. Contrar argumentelor din cererea de apel referitor la inadmisibilitatea citirii și utilizării depozițiilor de la urmărire a părții vătămată Crudu Dumitru și martorului Crudu Iulia conform dispozițiilor art. 371 alin. (3), 314 Cod de procedură penală, Colegiul penal le acceptă și le pune la baza deciziei;

- instanța de judecată a efectuat o interpretare extensivă defavorabilă inculpatului a laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, fapt prin ce a încălcat dispozițiile art. 3 alin. (2) Cod penal, care prevede că interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise. În acțiunile inculpatului nu există elementele laturii obiective a componenței de infracțiuni prevăzute de art. 201¹ Cod penal sub aspectul că nu au survenit urmările prejudiciabile sub forma vătămării ușoare a integrității corporale a părții vătămate Crudu Dumitru;

- instanța de judecată nu și-a motivat decizia, de ce anume a aplicat privațiunea de libertate ca pedeapsă, dacă sancțiunea art. 201¹ Cod penal prevede și alte categorii de pedepse.

7. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În recursul ordinar declarat decizia recurată este criticată prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6), 8) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, de fapt referindu-se în exclusivitate la dezacordul cu aprecierea probelor.

Colegiul analizînd cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală constată, că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct, cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În speță, instanța de apel respectînd prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. Lecturînd textul deciziei se observă că instanța a oferit răspunsuri detaliate la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, decizia corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, atît ale apărării cît și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Crudu Traian în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal să fie una justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărîrii instanței de fond și a deciziei instanței de apel menționat în pct. 5 al prezentei decizii, care în coroborare demonstrează complet vina inculpatului în cele înscrinate, de aceea Colegiul consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor inculpatului de către instanța de fond.

Motivele recurentului referitor la inadmisibilitatea citirii și utilizării depozițiilor de la urmărirea penală a părții vătămată Crudu Dumitru și martorului Crudu Iulia conform dispozițiilor art.371 alin. (3), 314 Cod de procedură penală, Colegiul le v-a respinge din considerente că, instanța de apel corect s-a expus

asupra acestor declarații care au fost făcute imediat după consumarea infracțiunii imputate inculpatului și care nu trezesc dubii referitoare la veridicitatea acestora și au fost invocate de prima instanță întru constatarea circumstanțelor comiterii infracțiunii, astfel încât refuzul acestora de a face declarații în instanța de judecată, nu exclude declarațiile făcute la etapa de urmărire penală. Mai mult ca atât, cauza penală a fost intentată la plîngerea părții vătămate Crudu Dumitru (f.d.6), iar inițial, inculpatul în cadrul instanței de fond a recunoscut vina, solicitînd examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală (f.d.103).

Totodată e de menționat și faptul că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin comportamentul violent constant al acestuia față de membrii familiei sale, inculpatul fiind atras anterior la răspundere penală pentru acțiuni similare (sentința din 29.11.2013 f.d.29 -34), cît și contravențională (f.d.38-40).

Prin urmare nu și-a găsit confirmare nici temeiul de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri, cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

La acest capitol Colegiul reține că, hotărîrile adoptate la caz sunt motivate sub aspectul situației de „*întrunire a elementelor infracțiunii*”, motivare pe larg expusă în **pct. 5** a prezentei decizii, pe care Colegiul o însușește și nu se impune necesitatea reluării acesteia, întru respingerea argumentului avocatului recurent referitor la faptul că în acțiunile condamnatului Crudu Traian lipsesc elementele laturii obiective a componenței de infracțiuni prevăzute de art.201¹ Cod penal.

Un alt temei de casare invocat de recurent, care de asemenea nu s-a regăsit la examinarea recursului este pct. 10) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia - *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Avocatul la acest capitol invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei privative de libertate inculpatului, pe cînd sancțiunea art. 201¹ Cod penal prevede și muncă neremunerată în folosul comunității. La acest capitol Colegiul remarcă ignorarea de către recurent a faptului condamnării anterioare a inculpatului prin sentința

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 29.11.2013 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu suspendarea condiționată în baza art. 90 Cod penal a pedepsei, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, astfel fiind comisă infracțiunea în termenul de probă.

Prin urmare inculpatul în termenul de pedeapsă neexecutat, mai comite o infracțiune cu intenție de același gen, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse mai aspre din cele alternative, într-o corijare și reeducarea inculpatului.

Deasemenea, Colegiul menționează că, instanțele conform dispozitivelor hotărîrilor, incorect au aplicat pedeapsa inculpatului conform art.84 Cod penal, ameliorînd situația acestuia, or corectă ar fi aplicarea pedepsei conform art.85 Cod penal, care expres prevede, că *dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară*, însă potrivit art.424 alin. (2) Cod de procedură penală - *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*, prin urmare, deoarece decizia nu este atacată cu recurs ordinar de către procuror, instanța de recurs nu este în drept să agraveze situația inculpatului, urmînd a o menține în forma existentă.

Astfel, după cum s-a menționat mai sus, criticile formulate de recurent, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 5, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea deciziei recurate.

Potrivit Jurisprudenței CEDO (*Garcia Ruis v. Spania, Helle v. Finlanda*), argumentele invocate în apel au constituit deja obiectul de examinare în instanța de fond, care s-a pronunțat asupra acestora, adoptînd o hotărîre legală, întemeiată și motivată, de aceea, instanța de apel întemeiat și-a însușit argumentele instanței de fond, argumente fundamentate în fapt și în drept, amplu prezentate în hotărîrea atacată, nefiind necesară reluarea acestora, constatîndu-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărîrilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată arătînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de

apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cernolev Ion în numele inculpatului Crudu Traian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui *Crudu Traian Dumitru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 04 martie 2015.

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun